

I saadanne Tilfælde kan Tilskuddet ligesom hidtil stige indtil det dobbelte af det normale Tilskud, altsaa til 4 Kr. 80 Øre pr. Time. Da Tilskuddet i Praksis ikke altid i de enkelte Tilfælde har været fastsat efter ensartede Synspunkter, foreslaas det nu, at de nærmere Regler for Beregningen skal fastsættes af Undervisningsministeriet. Man finder det naturligt, at der derved — i Overensstemmelse med den af Ministeriet fulgte Praksis — i første Række sikres den paagældende Lærer det samme Vederlag for Undervisningen som stedlige Lærere og herudover, saa vidt det inden for den angivne Maximumsgrænse er muligt, Dækning af Rejseudgifter og andre nødvendige Udgifter, for Rejseudgifternes Vedkommende efter de samme Regler som gælder om Befordringsgodtgørelse til Lærere i Folkeskolen (Cirkulære af 25. Maj 1939). Efter disse Bestemmelser gives der aldrig Befordringsgodtgørelse for en Strækning, der ikke overstiger 2 Kilometer ialt frem og tilbage; er Strækningen 2 Kilometer eller derover, ydes Befordringsgodtgørelse med 10 Øre pr. løbende Kilometer for Sommerhalvaaret og med 20 Øre for Vinterhalvaaret.

I Bestemmelsen om, at det er det i § 6, Stk. 1, omhandlede Tilskud af 2 Kr. 40 Øre pr. Time, som kan forhøjes, ligger, at en tilsvarende Forhøjelse ikke kan bevilges af det i § 6, Stk. 2, nævnte Tilskud af 1 Kr. 80 Øre for Undervisning uden skriftlige Øvelser, hvilket stemmer med den Anvendelse, der i Praksis er gjort af den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1935; skal man nemlig indkalde en fremmed Lærer, maa man ogsaa kunne sørge for, at det er en, som kan paatage sig Undervisningen i dens fulde Omfang.

Til § 8.

Ved Loven af 1935 blev der indført en særlig Ordning vedrørende Tilskuddet for Undervisning i kvindelig Husgerning, hvorefter det, naar der er ansat en *fælles Lærerinde* for flere Skoler med et saadant Timetal, at Arbejdet kan siges at være hendes Hovederhverv, kan godkendes, at der udbetales hende et fast maanedligt Honorar i Forhold til Timebetalingen for det hende overdragne Timetal.

Tanken hermed var til Gavn for Husholdningsundervisningen i Aftenskolerne at skabe en vis Fasthed over Stillingen som Husgerningslærerinde i Aftenskolen og ved Bestemmelsen om maanedsviis Udbetaling af Tilskuddet muliggøre, at Arbejdet kunde blive de paagældende Lærerinders Hovederhverv.

Hele Ordningen og Etableringen af det nødvendige Fællesskab har imidlertid — navnlig naar den paagældende Lærerinde har skullet undervise baade i Aftenskoler i Byen og paa Landet — vist sig ret besværlig og tung at administrere, saaledes at Honoraret ofte først er kommet til Udbetaling flere Maaneder efter Undervisningens Begyndelse, ligesom dets Fastsættelse i de enkelte Tilfælde er sket efter ret uensartede Synspunkter.

Man foreslaar derfor, at denne Ordning fremtidig bortfalder, og at der i Stedet for aabnes en *almindelig Adgang til maanedsviis Udbetaling* af Tilskuddet til de Lærere, som maatte ønske det og opfylder de i Paragraffen nævnte Betingelser herfor. De enkelte Undervisningsplaner vil da kunne godkendes uafhængigt af hinanden, og saa snart en Lærer paa denne Maade er antaget til Undervisning i et saadant Omfang, at Arbejdet kan siges at være hans Hovederhverv, hvilket ikke altid behøver at være ved forskellige Skoler, vil han kunne rette den fornødne Henvendelse til Myndighederne om maanedsviis Udbetaling af Tilskuddet.

Herved mener man ogsaa, at de særlige Hensyn, der førte til Indførelsen af Fælleslærerindeordningen, maa anses for fuldtud dækket.

Til § 9.

Bestemmelsen i Stk. 1 om et særligt Tilskud til 4. Klasse i den eksamensfri Mellem-skole og den til Folkeskolen paa Landet knyttede Fortsættelsesklasse svarer til Bestemmel-